

har oversteget en Sum, svarende til 18 Gange et Aars Tiende, beregnet efter Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for de forud for Købet gaaende 10 Aar eller, hvis disse Kapitelstakster ikke kunne oplyses, Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for Aarene 1892—1901. Dette Statstilskud bortfalder dog, saafremt Ejeren af den tiendepligtige Ejendom ved Lovens Ikrafttræden har givet denne i Brug til en Trediemand. — Disse Statstilskud kunne dog ikke overstige det Beløb, der vilde blive ydet i Statstilskud, hvis Afløsningssummen fastsattes efter de almindelige Regler. Til Afløsning af Pantegæld og Realbyrder, der paa hvile Tiender, som tilhøre Tiendeyderne, ydes intet særligt Tilskud.

Tiender, der hvile paa Ejendomme, som efter den særlige Bestemmelse om *smaa Ejendomme* i Loven om Ejendomsskyld ere fri for Ejendomsskyld, bortfalde uden Afløsning, forsaavidt den kapitaliserede Værdi for alle Tienders vedkommende ikke naar op over 6 Kr. Erstatningen til Tiendejerne udredes i disse Tilfælde af Statskassen.

Fremdeles kan anføres: Landet inddeles i saa mange Kredse, at den hele Forberedelse til Tiendeafløsning kan være færdig 1. Januar 1908. For hver Kreds beskikker Landbrugsministeren en Tiendekommissær. Desuden ned sættes der for hele Landet en af 3 af Kongen udnævnte retskyndige Medlemmer bestaaende Tiendekommission, der behandler og paa kender alle Spørgsmaal, der i Loven ere henlagte til dens Afgørelse. — *Alle Tiender i et Sogn skulle afløses samtidig.* Den Orden, hvori Afløsningen skal foregaa i de enkelte Sogne, bestemmes for hver Tiendeafløsningskreds ved Lodtrækning. Om Udfaldet af denne udsteder Landbrugsministeren Bekendtgørelse. — Der gives derefter Regler om *Fremgangsmaaden ved Tiendeafløsningen*, naar denne skal begynde i et Sogn. Denne Fremgangsmaade er i Korthed følgende: Tiendeafløsningskommisæren afkræver den kommunale Bestyrelse Oplysning om Tienderne i Sognet og disses Ejere, hvorhos han af disse kræver de til Afløsningen fornødne Oplysninger, bl. a. om de Tienden paa hvilende Behæftelser. De saaledes tilvejebragte Tiendelister henlægges derefter til offentligt Eftersyn. Fremstattes Indsigelse mod Listens Rigtighed, søger Kommisæren at mægle Forlig; opnaas ikke Forlig, afgør han Sagen ved en Ken-